

Et postea postremum raro raris percussus tunc die ab
huiusmodi pposito recessi cum viderem ta iugit uideo am meu cu
hre no posse. Sed qd itm ad cogitaciones seculares
ne ^{et} ppetuo deitatis ^{scritu} iugit aliqd michi gen^o arrogare
nascer^o. De obedientia iohis discipuli pauli abbas

M blasius iohes discipulus pauli magne obedie fuit
habuabat i uico belua i spelunca videscq senex cura
boni stecia mtra dicit iohi vade z aff^o stecia
illa. ^{et} quid facis abba p bestia senex aut
subridet dicit ei. Venit cor te liga illa z aduc
huc. ^{et} p^oxit qd illuc nosse z ecce uerit belua
sup eu. Ille aut fm ubi sensu iperu fecit sup
illam ut ea tener q. fugit. z ille seqbat^o ea dies.
Exsp^ota qd abbas mes. dixit ut allige te tuc
sterit bestia z tenes. alligant ea z videt cu abbas
venere cu belua admirat^o est. ^{et} volens qd humiliare
eu dicit ei. Insane cane fatum aduisti m. ^{et} audio
soluit illa z dimisit abire i locu suu. Idem mane
belua illuminant.

De ob
edientia
vald'
a le

Ad scin marcu. An belua quedam carulu suu
exibat / uestri bulogz hosti ei capite
perisso / z aden foris iato sedere igssa p^oxit an
pedes. et carulu suu qm ille tenes z i eius oculos
expues. cadit. ^{et} d^o p defem carulu illi z cotinuo
luc^o qm amiserit uidit seqq ipa mar^o deduxit
sequi aut die eade bestia scd viro pollem^o ouis
runt qua ille scd. archanasio epo destinant.

Ac

Quibus p paulus. De obedientia pauli bo^o nobile
cognomate simplex beatoru Anthonii adisset